

Sygn. akt III AUz 120/14

POSTANOWIENIE

Dnia 31 grudnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak
Sędziowie:	SSA Barbara Białecka
	SSO del. Beata Górską

po rozpoznaniu w dniu 31 grudnia 2014 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy K. Ś.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

o przyznanie renty socjalnej

na skutek zażalenia ubezpieczonej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 2 września 2014 r., sygn. akt VI U 174/14

p o s t a n a w i a :

I. uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych,

II. zasądzić od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. na rzecz K. Ś. kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem zwrotu opłaty od zażalenia.

Sygn. akt III AUz 120/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 2 września 2014 r. Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim umorzył postępowanie w sprawie z odwołania K. Ś. w sprawie o prawo do renty socjalnej. W uzasadnieniu wskazano, że w wyniku przeprowadzonego badania lekarskiego Komisja Lekarska ZUS Oddziału w Z. orzeczeniem z dnia 19 grudnia 2013 r. uznała ubezpieczoną za zdolną do pracy. W odwołaniu ubezpieczona wskazała, że nie zgadza się z opinią Komisji Lekarskiej ZUS. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o odrzucenie odwołania z uwagi na to, że zaskarżona decyzja z dnia 9 stycznia 2014 r. została uchylona decyzją z dnia 27 lutego 2014 r., co pełnomocnik ZUS potwierdził również na rozprawie w dniu 2 września 2014 r. Na tej samej rozprawie, z uwagi na uchylenie przez pozwanego swojej decyzji i ustanie jej istnienia w obrocie prawnym, Sąd Okręgowy umorzył postępowanie na podstawie art. 355 § 1 k.p.c.

Zażalenie wniosła ubezpieczona podnosząc, że nie zgadza się z rozstrzygnięciem Sądu Okręgowego. Ponadto podała, że odwołanie zostało wniesione zarówno od decyzji z dnia 9 stycznia 2014 r. jak i decyzji z dnia 27 lutego 2014 r.

Organ rentowy nie ustosunkował się do zażalenia ubezpieczonej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie ubezpieczonej jest uzasadnione.

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim postanowił umorzyć postępowanie z uwagi na uchylenie przez organ rentowy zaskarżonej decyzji. W ocenie Sądu Apelacyjnego sąd ten nie dokonał jednak wystarczającej analizy stanu faktycznego. Zauważyć należy, że aby uznać decyzję z dnia 9 stycznia 2014 r. za uchyloną przez organ rentowy decyzją z dnia 27 lutego 2014 r., ta druga winna stanowić decyzję prawomocną. Sąd Okręgowy nie poczynił jednak żadnych kroków celem ustalenia czy decyzja ZUS z dnia 27 lutego 2014 r. stała się prawomocną. W zażaleniu podniesiono, że odwołanie zostało wniesione zarówno od decyzji z dnia 9 stycznia 2014 r. jak i od decyzji z dnia 27 lutego 2014 r., czego jednak nie sprawdził w toku postępowania sąd pierwszej instancji. Dopóki zaś sąd nie stwierdzi prawomocności decyzji uchylającej, dopóty nie może na tej podstawie umorzyć postępowania w sprawie. W aktach sprawy nie znajduje się wspomniane przez ubezpieczoną odwołanie od decyzji z dnia 27 lutego 2014 r., co jednak nie wyklucza, iż odwołanie takie zostało złożone. Jeśli zaś takie odwołanie faktycznie zostało skutecznie wniesione, decyzja z dnia 9 stycznia 2014 r. nie została prawomocnie uchylona i należałoby wówczas rozważyć rozpoznanie obu odwołań w jednym postępowaniu sądowym.

Podkreślenia również wymaga fakt, iż organ rentowy uchylił decyzję z dnia 9 stycznia 2014 r. nie wskazując żadnej podstawy prawnej. Dodatkowo uczynił to wydając decyzję w innym przedmiocie, bowiem decyzja z dnia 9 stycznia 2014 r. dotyczyła przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, zaś decyzja z dnia 27 lutego 2014 r. dotyczyła przyznania prawa do renty socjalnej.

Powyższe wskazuje również na to, że Sąd Okręgowy prowadził postępowanie sądowe w złym kierunku, gdyż dopuszczone środki dowodowe (przede wszystkim opinia biegłych sądowych) dotyczyły spełniania przesłanek przyznania ubezpieczonej prawa do renty socjalnej, nie zaś renty z tytułu niezdolności do pracy, czego dotyczyła decyzja ZUS z dnia 9 stycznia 2014 r.

Pozostawienie w obrocie prawnym zaskarżonego postanowienia w sytuacji, gdy nie złożono odwołania od decyzji z dnia 27 lutego 2014r. powodowałoby sankcjonowanie błędu organu rentowego, który wydał decyzję nieprawidłową jeśli chodzi o rodzaj świadczenia oraz zniweczenie całego postępowania Sądu, który prowadził postępowanie dowodowe w sprawie o rentę socjalną.

W takiej sytuacji Sąd Okręgowy powinien był ustalić, czy zostało wniesione odwołanie od decyzji z dnia 27 lutego 2014r. a jeżeli nie, ustalić, czy i kiedy została ubezpieczonej doręczona ta decyzja i czy już minął termin do wniesienia odwołania, a jeżeli tak to z uwagi na zaistniałą sytuację ewentualnie rozstrzygnąć o przywróceniu terminu w świetle art. 477⁹ § 3 k.p.c.

Zważywszy na powyższe, Sąd Apelacyjny postanowił na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 386 § 4 k.p.c. uchylić zaskarżone postanowienie o umorzeniu postępowania w sprawie z odwołania od decyzji z dnia 9 stycznia 2014 r. i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.